

عنوان مقاله:

پلیس و میانجی گری کیفری (مورد مطالعه: کلانتریهای تهران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش انتظامی، دوره 19، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

محمد بارانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پلیس با الهام از سیاست های گذشته و در اجرای وظیفه قانونی مبنی بر میانجی گری، اقدام هایی درخصوص حل و فصل پدیده مجرمانه بین اصحاب دعوا بعمل می آورد که نمود عینی آن میانجی گری بین بزه دیده و بزهکار است که به صورت رسمی و غیررسمی (عرفی) انجام می شود. آنچه به عنوان مسئله پوشیده است این که پلیس تا چه اندازه توانسته اصول حاکم بر عدالت ترمیمی را بشناسد و در اجرای برنامه های میانجی گری از آن پیروی کند. به عبارت دیگر؛ ارزیابی و سنجش مطابقت اقدام های میانجی گری پلیس در دوایر مشاوره و مددکاری کلانتریهای تهران با اصول عدالت ترمیمی مسئله ای است که مورد مطالعه قرار گرفت. بنابراین پژوهش به دنبال پاسخ به این پرسش است که اقدام های میانجی گری کلانتریها تا چه میزان با اصول عدالت ترمیمی مطابقت دارد. روش: نوع تحقیق کاربردی و روش آن تحلیلی- پیمایشی است. جامعه آماری، رئیس های دوایر مشاوره و مددکاری هشتاد کلانتری شهر تهران هستند. جامعه نمونه تعداد ۶۰ نفر از رئیس های این دوایر هستند که دوره های کوتاه مدت عدالت ترمیمی و یا میانجی گری را طی کرده و یا مطالعات نسبی در این خصوص داشته اند. این افراد با روش انتخاب هدف مند شناسایی و پرسش نامه محقق ساخته بین آنان توزیع شد. نتایج و یافته ها: نتایج پژوهش نشان می دهد که پلیس در رعایت اصول توافقی بودن میانجی گری، رعایت موازین حقوق بشر، محرمانه بودن، بی طرفی، اعتبار توافق ها و آگاهی از فرایند میانجی گری وضعیت قابل قبولی دارد اما در رعایت اصل قانونی بودن، اصل مشارکت، اصل ادغام بزهکاری در جامعه و اصل استقلال میانجی گری از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست. بنابراین لازم است نیروی انتظامی سازوکارهای لازم را برای ارتقاء میزان رعایت اصول حاکم بر عدالت ترمیمی در اجرای برنامه های میانجی گری بعمل آورد.

کلمات کلیدی:

عدالت ترمیمی، میانجی گری، سازش، اصول عدالت ترمیمی، پلیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1301282>

